

Sygn. akt II Cz 537/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 19 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jacek Chmura

SSO Barbara Mokras (spr.)

SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku J. G.

przy udziale N. A.

o zmianę uregulowania kontaktów wnioskodawcy z małoletnim I. G.

na skutek zażalenia uczestniczki postępowania

na postanowienie Sądu Rejonowego w Krotoszynie

z dnia 3 lipca 2017 r., sygn. akt III Nsm 432/15

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSO Barbara Mokras SSO Jacek Chmura SSO Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 537/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu udzielił zabezpieczenia przez uregulowanie – na czas trwania postępowania – kontaktów wnioskodawcy J. G. z małoletnim synem I. G. w ten sposób, że kontakty te – w miejsce kontaktów uregulowanych postanowieniem Sądu Rejonowego w Krotoszynie z dnia 17 marca 2015 r. w sprawie I. N. 21/15 – będą miały miejsce – w każdą drugą sobotę i drugą niedzielę miesiąca w godzinach od 10.00 do 18.00,

w każdy czwarty weekend miesiąca poczynając od soboty godz. 10.00 do niedzieli godz. 18.00, w okresie wakacji letnich 2017 r. od 1 sierpnia godz. 10.00 do 7 sierpnia godz. 18.00

i to w każdym przypadku z prawem zabierania dziecka poza miejsce jego zamieszkania oraz miejsce zamieszkania dziadków macierzystych, pod nieobecność matki małoletniego, przy czym wnioskodawca J. G. zobowiązany został odebrać małoletniego I. G. oraz przywieźć go do miejsca zamieszkania matki, po zakończonym kontakcie, a uczestniczka postępowania N. A. zobowiązana została nie przeszkadzać czynnościom wnioskodawcy; w każdą środę miesiąca, w godz. od 17.00-17.30 za pośrednictwem telefonu (pkt 1), oddalił wniosek wnioskodawcy o udzielenie

zabezpieczenia w pozostałym zakresie (pkt 2) oraz stwierdził, że postanowienie jest skuteczne i natychmiast wykonalne (pkt 3).

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła uczestniczka postępowania, zaskarżając postanowienie w całości.

Skarżąca zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść wydanego postanowienia, w postaci przepisu art. 233 k.p.c., poprzez:

- dokonanie dowolnej, w szczególności wybiórczej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i brak wszechstronnego jego rozważenia, poprzez brak ustalenia miejsca zamieszkania warunków bytowych i mieszkaniowych wnioskodawcy, które to okoliczności w sposób znaczący wpływać powinny na ocenę możliwości spędzania czasu

z małoletnim, połączonych z noclegiem a wnioskodawca nie dostarczył jakiegokolwiek obiektywnego materiału dowodowego pozwalającego na ocenę aktualnej sytuacji życiowej i rodzinnej wnioskodawcy;

- przyjęcie przez Sąd, w sposób całkowicie dowolny, iż kontakty małoletniego z ojcem mające się odbywać poza miejscem zamieszkania małoletniego, które wiązać się będą z koniecznością odbycia przez dziecko wielogodzinnej podróży, służą dobru dziecka, bez uwzględnienia okoliczności, narażenia małoletniego na zagrożenia związane z częstymi i długotrwałymi podróżami;

- przyjęcie przez Sąd, iż wskazane jest spędzanie czasu małoletniego z ojcem połączonego z noclegami, pomimo, że małoletni w sposób stanowczy, i jednoznaczny sprzeciwia się nocowaniu z ojcem oraz wyjazdom do W..

Mając powyższe na uwadze, skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zmianę sposobu zabezpieczenia i ustalenie, że w celu zabezpieczenia dobra dziecka na czas trwania postępowania kontakty J. G. z małoletnim I. G. będą miały miejsce w każdą drugą sobotę, drugą niedzielę i czwartą sobotę miesiąca w godzinach od 10.00 do 17.30 poza miejscem zamieszkania matki,

a wnioskodawca będzie odbierał małoletniego i odwoził do miejsca zamieszkania po zakończonym kontakcie, jak również wnioskodawca posiadał będzie prawo do kontaktu telefonicznego z małoletnim w każdą środę w godzinach od 17.00 do 17.30, ewentualnie –

o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania;

W odpowiedzi na zażalenie wnioskodawca wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia i wywody Sądu Rejonowego oraz uznaje je za własne.

Niesłuszny jest zarzut skarżącej braku ustalenia przez Sąd I instancji miejsca zamieszkania wnioskodawcy oraz jego warunków bytowych i mieszkaniowych, które to okoliczności – w ocenie skarżącej - w znaczący sposób wpływać powinny na ocenę możliwości spędzania czasu z małoletnim, połączonych z noclegiem. Jak wynika z treści protokołu posiedzenia z dnia 30 czerwca 2017 r. wnioskodawca podał adres zamieszkania,

a Sąd I instancji zlecił kuratorowi zawodowemu przeprowadzenie w terminie 7 dni wywiadu środowiskowego na okoliczność warunków mieszkaniowych wnioskodawcy. Jednocześnie należy stwierdzić, że w toku postępowania nie było w tym zakresie zgłaszanych jakichkolwiek zastrzeżeń oraz wniosków o wcześniejsze zbadanie tych okoliczności. Niezależnie od tego, należy stwierdzić, że przedmiotowy wywiad środowiskowy został przeprowadzony w dniu 2

sierpnia 2017 r. i wynika z niego, że warunki mieszkaniowe wnioskodawcy są dobre, ze wszelkimi wygodami i odpowiednimi warunkami do pobytu

w nim małoletniego dziecka, z jedynym zastrzeżeniem, że mieszkanie to wymaga posprzątania podczas pobytu syna u ojca. Oznacza to, że brak przeprowadzenia wywiadu środowiskowego przed wydaniem zaskarżonego orzeczenia nie miał wpływu na treść rozstrzygnięcia, a zatem – już z tego względu - przedmiotowy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu skarżącej, jakoby kontakty małoletniego z ojcem poza miejscem zamieszkania małoletniego, wiążące się z koniecznością odbycia przez dziecko wielogodzinnej podróży, nie służą dobru dziecka, z uwagi na zagrożenia związane z częstymi i długotrwałymi podróżami, należy uznać, iż przedmiotowy zarzut nie został przez skarżącą

w żaden sposób uwiarygodniony. Należy zauważyć, że małoletni I. G. jest dzieckiem sześciolatkiem, a przy tym zdrowym. Nie ma zatem, w chwili obecnej, podstaw do uznania, że parogodzinna podróż z jego miejsca zamieszkania do W. wraz z powrotem, odbywająca się z częstotliwością raz w miesiącu, wpłynie niekorzystnie na jego stan zdrowia, samopoczucie czy też podważy u małoletniego poczucie bezpieczeństwa, a zatem naruszone zostanie tą drogą jego dobro.

W kwestii natomiast podnoszonego przez skarżącą zarzutu, że Sąd I instancji orzekł o kontaktach małoletniego I. z ojcem połączonego z noclegami, pomimo tego, że małoletni w sposób stanowczy i jednoznaczny sprzeciwia się nocowaniu z ojcem oraz wyjazdom do W., należy uznać za zasadne stanowisko Sądu a quo, podjęte -

w wyniku analizy wniosków pisemnej opinii biegłych z Opiniodawczego Zespołu (...) w K. oraz ustnej opinii biegłej J. W., iż wyrażany przez małoletniego brak woli nocowania u ojca, jest wynikiem jedynie poczucia lojalności wobec matki i – w rzeczywistości - stanowi przejaw jej własnych obaw i niechęci, a nie jest podyktowany autentycznymi pragnieniami dziecka oraz jakimikolwiek innymi przesłankami. Skoro zatem z – niezakwestionowanych w tym zakresie - opinii biegłych wynika, że małoletni I. G. jest zadowolony z kontaktów z ojcem, lubi spędzać czas z tatą, dobrze się wtedy czuje i nie ma żadnych negatywnych wspomnień ani odczuć dotyczących osoby ojca, a przy tym wyraża chęć wyjazdu do ojca do W.

i spędzenia z nim więcej czasu, należy uznać, że obecnie nie ma żadnych obiektywnych przeszkód, które nakazywałyby uznanie, iż pobyt syna w miejscu zamieszkania wnioskodawcy, połączony z noclegiem, jest niewskazany z uwagi na dobro małoletniego.

Dlatego, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z m.in. art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji.

SSO Barbara Mokras SSO Jacek Chmura SSO Janusz Roszewski